

ความประเสริฐของบรรดาสหายน่านนบี
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

[ไทย – Thai – تايلاندي]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัตตุวัยญีรียฺ

แปลโดย : อันวา สะอู

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : หนังสือมุกตะศ็อร อัลฟิกฮิล อิสลามียฺ

2013 - 1434

IslamHouse.com

فضائل أصحاب النبي ﷺ

« باللغة التايلاندية »

محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: أنور إسماعيل

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: مختصر الفقه الإسلامي

2013 - 1434

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

ความประเสริฐของบรรดาสหายนานปี คือลัลลอฮฺ อะลัยฮิเวสัลลัม

ความประเสริฐของเศาะหาบะฮฺ

1. อัลลอฮฺ ได้ตรัสว่า

﴿ وَالسَّبِقُونَ الْأَوْلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾ [التوبة: 100]

ความว่า “บรรดาบรรพชนรุ่นแรกในหมู่ผู้อพยพ) ชาวมุฮาญีรีนจากมักกะฮฺ(และในหมู่ผู้ให้ความช่วยเหลือ) ชาวอันศอรฺจากมะดีนะฮฺ(และบรรดาผู้ดำเนินตามพวกเขาด้วยการทำดีนั้น อัลลอฮฺทรงพอพระทัยในพวกเขา และพวกเขาก็พอใจในพระองค์ด้วย และพระองค์ทรงเตรียมไว้ให้พวกเขาแล้ว ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง” (อัล-เตาบะฮฺ : 100)

خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَدَاةً وَعَلَيْهِ مِرْطٌ مُرْحَلٌ مِنْ شَعْرٍ أَسْوَدَ فَجَاءَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ فَأَدْخَلَهُ ثُمَّ جَاءَ الْحُسَيْنُ فَدَخَلَ مَعَهُ ثُمَّ جَاءَتْ فَاطِمَةُ فَأَدْخَلَهَا ثُمَّ جَاءَ عَلِيٌّ فَأَدْخَلَهُ ثُمَّ قَالَ:

﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴾

[الأحزاب: ٣٣]

ความว่า “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมได้ออกมาในตอนเช้าวันหนึ่ง บนตัวท่านมีผ้าห่มสีดำปกคลุมด้วยเส้นขนสีดำ เมื่อหะซันบุตรของอะลีมาถึงท่านก็ให้เข้าไปอยู่ในผ้าห่ม หลังจากนั้นหุเสนมาถึงก็เข้าไปอยู่ด้วย จากนั้นฟาฏิมะฮ์ได้มาถึง ท่านก็ได้ให้เข้าไปอยู่ด้วย เมื่ออะลีมาถึงท่านก็ให้เข้าไปอยู่ในผ้าห่มกับท่านด้วย แล้วท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า อันที่จริง อัลลอฮุทรงประสงค์ที่จะขจัดความโสมนมออกจากพวกเจ้า โอ้อะฮฺลุลบัยตุ (ครอบครัวของนบี) และทรงประสงค์ที่จะชำระพวกเจ้าให้สะอาดบริสุทธิ์” (บันทึกโดยมุสลิม :2424)

2. จากอับดุลเราะหฺมาน บิน อับดุลลา กล่าวว่ กะอับ บิน อุจญฺเราะฮฺ ได้พบกับฉัน แล้วเขากล่าวว่า จะเอาไหมฉันจะ

มอบของขวัญชิ้นหนึ่งให้กับท่าน แท้จริงท่านนบีได้ออกมาพบ
พวกเราและพวกเราถามท่านว่า ใ้ท่านเราะชะฮูดของอัลลอฮฺ
พวกเราแล้วถึงการกล่าวสลามแต่ท่านแต่ที่ว่าพวกเราไม่
ถึงการกล่าวเศาะละวาตแต่ท่าน ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะ
ลัยฮิอะสลัม กล่าวว่ พวกท่านจงกล่าวว่

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ
إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ
عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ». متفق عليه

ความว่ “ไ้อัลลอฮฺ! ขอได้โปรดประทานพรแก่มุฮัมมัด และ
วงศ์วานของมุฮัมมัด เช่นเดียวกับที่ได้ทรงประทานพรแก่อิบรอ
ฮีมและวงศ์วานของอิบรอฮีมมาแล้ว แน่แท้พระองค์เป็นผู้ทรง
ได้รับการสรรเสริญยิ่งและทรงไว้ซึ่งเกียรติอันสูงศักดิ์ ไ้อัลลอฮฺ
! ขอได้โปรดประทานความสิริมงคลแด่มุฮัมมัดและวงศ์วาน
ของมุฮัมมัด เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ประทานความสิริมงคล
แก่อิบรอฮีมและวงศ์วานของอิบรอฮีมมาแล้ว แน่แท้พระองค์
เป็นผู้ทรงได้รับการสรรเสริญยิ่งและทรงไว้ซึ่งเกียรติอันสูงศักดิ์”
(บันทึกโดย อัลบุคอรี : 6357 และมุสลิม : 406)

3. จากท่านสะอัด กล่าวว่

أَمَرَ مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ سَعْدًا، فَقَالَ: مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسُبَّ أَبَا التُّرَابِ؟ فَقَالَ: أَمَّا مَا ذَكَرْتُ ثَلَاثًا قَالَهُنَّ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَنْ أُسَبَّهُ، لِأَنْ تَكُونَ لِي وَاحِدَةً مِنْهُنَّ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَهُ خَلْفَهُ فِي بَعْضِ مَعَازِيهِ، فَقَالَ لَهُ عَلِيٌّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ خَلَفْتَنِي مَعَ النِّسَاءِ وَالصَّبْيَانِ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَمَا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى، إِلَّا أَنَّهُ لَا نُبُوَّةَ بَعْدِي»، وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ يَوْمَ خَيْبَرَ: «لَأُعْطِيَنَّ الرَّايَةَ رَجُلًا يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ» قَالَ: فَتَطَاوَلْنَا لَهَا، فَقَالَ: «ادْعُوا لِي عَلِيًّا» فَأْتِيَ بِهِ أَرْمَدَ فَبَصَقَ فِي عَيْنِهِ، وَدَفَعَ الرَّايَةَ إِلَيْهِ، فَفَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَلَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ ﴿فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ ..﴾ [آل عمران: ٦١] دَعَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلِيًّا وَفَاطِمَةَ وَحَسَنًا وَحُسَيْنًا فَقَالَ: «اللَّهُمَّ هَؤُلَاءِ أَهْلِي».

ความว่า “ท่านมูอาวิยะฮฺ บิน อับดุลสุฟยาน ได้สั่งท่านสะอิดเรื่องหนึ่ง ท่านมูอาวิยะฮฺกล่าวว่า เหตุอันใดที่ห้ามท่านจากการด่าอบูศุรอบ (ฉายาของท่านอะลี บิน อับดุลฎอลิบ)? ท่านตอบว่า แท้จริงฉันได้นึกถึงคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม สามประการ ที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวถึงตัวเขา หากฉันมีคุณลักษณะเช่นเขาสักหนึ่งประการก็จะเป็นการดียิ่งกว่าฉันได้รับอูฐสีแดงเสียอีก ฉันเคยได้ยินท่านเราะฮฺฎล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เคยแต่งตั้งเขาให้เป็น

ผู้สำเร็จราชการแทนในภาวะสงครามครั้งหนึ่ง แล้วอะลีก็กล่าวว่า โઈท่านเราะฮ์ซูลุลลอฮ์ ท่านจะทิ้งฉันไว้กับพวกผู้หญิงและเด็ก ๆ หรือ ? ท่านเราะฮ์ซูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมกล่าวว่า: “ท่านไม่พอใจหรือกับการที่ท่านกับฉันมีสถานะเป็นเหมือนฮารูนกับมูซา เพียงแต่ว่ามันจะไม่มีการบีบบังคับอีกหลังจากฉัน” และฉันได้ยื่นท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวถึงเขาตอนทำสงครามคือยบรูว่า “พรุ่งนี้ฉันจะมอบธงรบให้กับผู้ที่รักอัลลอฮ์ และเราะฮ์ซูลของพระองค์ อัลลอฮ์และเราะฮ์ซูลของพระองค์ก็รักเขา” แล้วพวกเราก็ต่างตั้งหน้าตั้งตาเพื่อจะได้รับมอบหมายให้ถือธงนั้น(ตั้งหน้าตั้งตาคอยดูว่าชายที่ท่านบีจะมอบธงให้ นั่นคือใคร) แล้วท่านนบีกล่าวว่า “พวกท่านจงเรียกอะลีมาหาฉัน” แล้วท่านอะลีก็ได้ถูกนำตัวมาพบท่านนบี ท่านได้เสกเปา(ที่ตาของอะลีที่กำลังเจ็บ) แล้วท่านได้มอบธงให้แก่อะลี จนกระทั่งอัลลอฮ์ได้ให้ป้อมเมืองคือยบรูถูกพิชิตด้วยมือของเขาและครั้นเมื่ออายะฮ์นี้ได้ถูกประทานลงมา...

﴿فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ﴾ [آل عمران: 61]

ความว่า “ก็จงกล่าวเถิดว่า ท่านทั้งหลายจงมาเถิด จงเรียกลูกๆ ของเรา และลูกๆ ของพวกท่าน”

ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้เรียกท่านอะลีัย ฟาฏิมะฮฺ หะซันและหุเสนมาหา แล้วท่านได้กล่าวว่า ใ้อั ลลลอฮฺ พวกเขาเหล่านี้คือ ครอบครัวของฉัน” (บันทึกโดย อัลบุคอรีย : 3706 และมุสลิม : 2404)

4. จากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮฺา กล่าวว่่า

أَقْبَلْتُ فَاطِمَةَ تَمَسُّبِي كَأَنَّ مِشِيَّتَهَا مِثِّي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَرْحَبًا بِابْنَتِي»، ثُمَّ أَجْلَسَهَا عَنْ يَمِينِهِ أَوْ عَنْ شِمَالِهِ، ثُمَّ أَسْرَّ إِلَيْهَا حَدِيثًا فَبَكَتْ، فَقُلْتُ لَهَا: لِمَ تَبْكِينَ؟، ثُمَّ أَسْرَّ إِلَيْهَا حَدِيثًا فَصَحَّكَتْ، فَقُلْتُ: مَا رَأَيْتُ كَالْيَوْمِ فَرَحًا أَقْرَبَ مِنْ حُزْنٍ، فَسَأَلْتُهَا عَمَّا قَالَ، فَقَالَتْ: مَا كُنْتُ لِأُفْشِي سِرَّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَتَّى قُبِضَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلْتُهَا، فَقَالَتْ: أَسْرَّ إِلَيَّ إِنَّ جِبْرِيلَ كَانَ يُعَارِضُنِي الْقُرْآنَ كُلَّ سَنَةٍ مَرَّةً، وَإِنَّهُ عَارِضُنِي الْعَامَ مَرَّتَيْنِ، وَلَا أَرَاهُ إِلَّا حَضَرَ أَجْلِي، وَإِنَّكَ أَوَّلُ أَهْلِ بَيْتِي لِحَاقًا بِي، فَبَكَيْتُ، فَقَالَ أَمَا تَرْضَيْنِ أَنْ تَكُونِي سَيِّدَةَ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، أَوْ نِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ؟، فَصَحَّكَتُ لِذَلِكَ.

ความว่่า “ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺเดินมุ่งหน้ามาทำทางการเดินของนางไม่ผิดจากทำทางการเดินของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แล้วท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าว

ต้อนรับนางว่า “ยินดีต้อนรับ ลูกสาวของฉัน” จากนั้นท่านให้นางนั่งลงอยู่ทางขวามือของท่านหรือทางซ้ายมือ แล้วท่านนบีคือลัลลลอซุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้คุยด้วยเสียงค่อยอยู่กับนาง ต่อมาปรากฏว่านางร้องไห้ แล้วฉันจึงกล่าวแก่นางว่า ทำไมเธอถึงร้องไห้? จากนั้นท่านนบีคือลัลลลอซุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้คุยด้วยเสียงค่อยกับนางอีก ต่อมาปรากฏว่านางหัวเราะ ฉันกล่าวว่า ฉันไม่เคยเห็นนางมีอาการทั้งเศร้าโศกและปลื้มปิติดังเช่นวันนี้เลย ฉันจึงถามนางว่าท่านนบีได้กล่าวอะไรบ้างแก่นาง? นางตอบว่า ฉันจะไม่เปิดเผยความลับของท่านนบีคือลัลลลอซุอะลัยฮิวะสัลลัม จนกระทั่งเมื่อท่านนบีคือลัลลลอซุอะลัยฮิวะสัลลัม สิ้นชีวิต ฉันจึงถามต่อในสิ่งที่ท่านนบีคือลัลลลอซุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกแก่นาง นางบอกว่า ท่านนบีคือลัลลลอซุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกแก่นางว่า “ปกติแล้วในทุกปีญิบรีลจะลงมาทวนอัลกุรอานกับฉันปีละหนึ่งครั้ง แต่ในปีนี้ญิบรีลลงมาทวนถึงสองครั้งซึ่งไม่มีเหตุใดนอกจากฉันคิดว่าฉันใกล้สิ้นชีวิตแล้ว และเธอเป็นผู้แรกจากสมาชิกในครอบครัวของฉันที่จะติดตามฉันไป” ดังนั้นฉันจึงร้องไห้ แล้วท่านก็กล่าวว่า “เธอไม่พอใจหรือที่เธอจะได้เป็นผู้นำบรรดาสตรีในสวนสวรรค์ หรือผู้นำ

บรรดาสตรีของผู้ศรัทธา” ฉะนั้นจึงหัวเราะเพราะเหตุดังกล่าว
(บันทึกโดย อัลบุคอรี : 3623 และมุสลิม : 2450)

**ความประเสริฐของชาวมุฮาญิรีน(มุสลิมที่อพยพมาจาก
เมืองมักกะฮฺ) และชาวอันศอรุ (ชาวเมืองมะดีนะฮฺที่คอย
ช่วยเหลือชาวมุฮาญิรีน)**

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ตรัสว่า

﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ
وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّالِحُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ
وَالْأَيْمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا
أَوْتُوا وَيُؤْتُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنَفْسِهِ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾﴾ [الحشر: ٨-٩]

ความว่า “(สิ่งที่ยึดมาได้จากพวกเขาที่สุด (เป็นของบรรดาผู้
อพยพที่ซัดสน ซึ่งถูกขับไล่ออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเขา
เขาและทอดทิ้งทรัพย์สินของพวกเขาเพื่อแสวงหาความโปรด
ปรานจากอัลลอฮฺ และความยินดีของพระองค์ และช่วยเหลือ
อัลลอฮฺและเราะซูลของพระองค์ คนเหล่านั้นพวกเขาคือผู้สัจย์

จริง และบรรดาผู้ที่ได้ตั้งหลักแหล่งอยู่ที่นครมะดีนะฮฺ) ชาวอันศอรฺ (และพวกเขาศรัทธาก่อนหน้าการอพยพของพวกเขา) ชาวมุฮาญิรีน (พวกเขารักใคร่ผู้ที่อพยพมายังพวกเขา และจะไม่พบความต้องการหรือความอิจฉาอยู่ในทรวงอกของพวกเขาในสิ่งที่ได้ถูกประทานให้ และได้เสียสละให้สิทธิผู้อื่นก่อนตัวของพวกเขาเอง ถึงแม้ว่าพวกเขายังมีความต้องการอยู่มากก็ตาม และผู้ใดที่ได้รับการปกป้องจากความตระหนี่ที่อยู่ในตัวของเขานั้นแหละนั้นพวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ” (อัลหุซุร : 8 – 9)

2. และอัลลอฮฺได้ตรัสอีกว่า

﴿ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَاَنْصَرُوا اَوْلِيَّكَ هُمْ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿٧٤﴾ [الأنفال: ٧٤]

ความว่า “และบรรดาผู้ที่ศรัทธาและอพยพ และต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ และบรรดาผู้ที่ให้ที่พักอาศัย และความช่วยเหลือ นั้น ชนเหล่านี้แหละ พวกเขาคือผู้ศรัทธาโดยแท้จริง ซึ่งพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษ และเครื่องยังชีพอันมากมาย” (อัลอันฟาล : 74)

3. ท่านอบู สุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ กล่าวว่า ท่านเราะซูล
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«لَوْلَا الْهَجْرَةُ لَكُنْتُ امْرَأَةً مِنَ الْأَنْصَارِ، وَلَوْ سَلَكَ النَّاسُ وَايَاً وَسَلَكَتِ الْأَنْصَارُ
وَايَاً أَوْ شِعْباً لَسَلَكْتُ وَايَاً الْأَنْصَارِ أَوْ شِعْبَ الْأَنْصَارِ». متفق عليه
ความว่า “หากไม่มีการอพยพ แนนอนฉันอาจจะเป็นคนหนึ่งใน
หมู่ชาวอันศอรฺ หากว่าผู้คนมุ่งที่จะไปที่หุบเขาหนึ่ง แต่ชาวอัน
ศอรฺมุ่งไปที่อีกหุบเขาหนึ่ง แนนอนฉันก็จะมุ่งตรงไปที่หุบเขาของ
ชาวอันศอรฺ” (บันทึกโดยอัลบุคอรี : 7244 และมุสลิม : 1059)

ความประเสริฐของบรรดาเคาะลีฟะฮฺผู้ทรงธรรม

1. จากท่านอบู มุซา เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ กล่าวว่า

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ حَائِطًا، وَأَمَرَنِي بِحِفْظِ بَابِ الْحَائِطِ، فَجَاءَ
رَجُلٌ يَسْتَأْذِنُ، فَقَالَ : «اِئذْنِ لَهُ وَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ»، فَإِذَا أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ جَاءَ آخَرُ
يَسْتَأْذِنُ، فَقَالَ : «اِئذْنِ لَهُ وَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ»، فَإِذَا عُمَرُ ، ثُمَّ جَاءَ آخَرُ يَسْتَأْذِنُ،
فَسَكَتَ هُنَيْهَةً، ثُمَّ قَالَ : «اِئذْنِ لَهُ، وَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ عَلَى بَلْوَى سَتَصِيبُهُ» فَإِذَا عُثْمَانُ
بُنُ عَفَّانَ. متفق عليه

ความว่า “แท้จริงท่านนบีได้เข้ายังกำแพงสวนแห่งหนึ่งแล้วท่านได้สั่งให้ฉันเฝ้าประตูกำแพงนั้น ต่อมา มีชายคนหนึ่งขออนุญาตเข้าพบท่าน ท่านนบีจึงกล่าวว่า “จงอนุญาตให้เขาเข้ามาและจงแจ้งข่าวดีว่าเขาจะได้รับสวนสวรรค์”) เมื่อเปิดประตู(ปรากฏว่าเป็นท่านอับดุลมุฏริก) จากนั้นมีชายอีกคนขออนุญาตเข้าพบท่าน ท่านนบีจึงกล่าวว่า “จงอนุญาตให้เขาเข้ามาและจงแจ้งข่าวดีว่าเขาจะได้รับสวนสวรรค์”) เมื่อเปิดประตู(ปรากฏว่าเป็นท่านอุมัร) ต่อมา มีชายอีกคนขออนุญาตเข้าพบท่าน ท่านนบีนิ่งอยู่สักครู่แล้วกล่าวว่า “จงอนุญาตให้เขาเข้ามาและจงแจ้งข่าวดีว่าเขาจะได้รับสวนสวรรค์ในสิ่งที่เขาจะถูกทดสอบ”) เมื่อเปิดประตู(ปรากฏว่าเป็นท่าน อุษมาน บิน อัมฟาน) บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ : 3695 และมุสลิม : 2403)

2. จากท่านสะอิด บิน อับดุลมุฏริกก็อศ เราะวะฎีย์ลลฮุซันฮุ กล่าวว่
حَلَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيَّ بَنِ أَبِي طَالِبٍ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مُخَلِّفِي فِي النَّسَاءِ وَالصَّبِيَانِ؟ ، فَقَالَ: «أَمَا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى، غَيْرَ أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي» متفق عليه

ความว่า “ท่านเราะซูลเคยแต่งตั้งอะลี บิน อบี ฏอลิบ เป็นผู้สำเร็จราชการแทนในช่วงสงครามตะบูก ท่านอะลีก็ได้กล่าวว่า : โอ้ท่านเราะซูลลอลฮฺ ท่านจะทิ้งฉันไว้กับพวกผู้หญิงและเด็ก ๆ กระนั้นหรือ ? ท่านเราะซูลกล่าวว่า: ท่านไม่พอใจหรือกับการที่ท่านกับฉันมีสถานะเป็นเหมือนฮารุนกับมูซา เพียงแต่ว่า มันจะไม่มียูบอีกหลังจากฉัน” (บันทึกโดยอัลบุคอรี : 4416 และมุสลิม : 2404)

3. และจากท่านอบู สุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ แท้จริงท่านเราะซูลได้ยื่นบนหะรอธ(หินดำที่เกิดจากลาวาภูเขาไฟ) พร้อมกับอบู บักรุ, อุมัร, อุษมาน และฎ็อลหะฮฺ บิน อัส-ซุบัยรฺ แต่แล้วก้อนหินเกิดสั่นไหวท่านนบี ศ็อลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าว

«أَهْدَأُ، فَمَا عَلَيْكَ إِلَّا نَبِيٌّ أَوْ صِدِّيقٌ أَوْ شَهِيدٌ». أخرجه مسلم

ความว่า “เจ้าจงสงบเถิดไม่มีใครอื่นใดที่อยู่บนเจ้านอกจากนบี ศิดดีก) ผู้มีสัตย์ (และชะฮีด (ผู้ที่จะได้ตายชะฮีด)”) บันทึกโดยมุสลิม : 2417(